

SNOWBORDERICA ANA I PUSTOLOV IGOR život u pokretu

Dvije godine

Upravo smo došli u Zagreb i ušli u čisti stan. Sad tek osjećam da smrdim. Čudno. Do maloprije sam se osjećala prilično čisto. Možda zato jer je kamper trenutno prljaviji od mene pa mi zbunjuje osjetila. A i Zvonči baš ne pridonosi higijeni u našim redovima, pogotovo ne nakon dana kiše i blata. Taj baš svaki dan mora u šetnju kao da ne može koji malo otrpjeti. A i stare ga šape često bole pa mu je najdraže hodati po mekanom blatu, natopiti krzno s čim više vode i onda se takav vratiti u kamper. Smrdimo mi njemu, smrdi on nama i nemamo kamo.

100 milja Istre, čiji dio ekipe imamo čast biti svake godine, podsjetnik su nam na godišnjicu života u kamperu. Tko bi rekao da su već dvije prošle. Kad malo bolje razmislim to znači da već dvije godine nadobudno vučemo viseće sjedalice i još ih niti jednom nismo koristili. Sad im je odzvonilo. A bome i ovom trećem setu jastučnica i posteljine, koje Igor brižno slaže u kutiju s posteljinom kao da smo hotel. Mi zapravo nikada ni nismo kampirali onako kako to ljudi zamišljaju. Ili smo parkirani i sakriveni u kamperu ili smo vani, negdje daleko. U Igorovom slučaju to znači da je ili u uredu (krevetu) ili negdje u šumi. Na prste jedne ruke mogu nabrojati koliko smo puta sjeli ispred kao svi ostali.

Kačkanje obleke

I sad kad pogledam unazad imam nešto realniju sliku kako je to živjeti u pokretu. Prilično drugačije od onog što sam zamišljala, što mi i potvrđuju prašnjave viseće sjedalice. Netko bi se drugi vjerojatno veselio malo ukrasiti interijer po svom ukusu, dodati neke lampice za ugođaj, dati tom malom prostoru dušu, ali ne mi. Zvonči je svoj prostor ukrasio dlakama, Igor svoj nošenim čarapama, a ja samo sve što mi smeta razmišljanju bacam u kupaonu i pravim se da ne postoji. Čak smo izbacili nepotrebne naslone, zastore i pregrade, no neke od njih ćemo, ipak, razmotriti vratiti da bi naši gosti mogli donekle imati privatnost na prednjem krevetu. I teško je reći da ovaj lifestyle ima neke značajne prednosti ili mane. Jednostavno je drugačije. Na sunčane dane uloviš puno sunca i stalno želiš biti vani. Na kišne dane loše raspoloženje zavlada vrlo brzo i vlaga te stalno podsjeća na ugodnu toplinu suhog stana. I dok ja obično gledam kapljice koje se spuštaju niz prozor i razmišljam koliko bi bilo ljepše da mi se stranice knjige ne savijaju od vlage, Igor taj problem rješava hibernacijom u uredu. Njemu ne smeta ni kiša, ni vjetar, ni vlaga. U krevetu je uvijek super dok god ima struje za laptop i internet. Već smo oboje navikli da je raspon njegovog raspoloženja daleko

stabilniji od mog pa kad više ne znam što bih i ja odlazim u ured tražiti utjehu u alpinističkim filmovima. Tamo uvijek ima netko kome je gore nego jednoj meni s nepodnošljivim životom na ovaj grozan kišni dan. Prava zabava nastupa onda kad se par dana kiše zareda i naša se baterija za struju isprazni. Prvo nastupa jaka dosada, onda se iz ladica vadi sudoku i Rubikova kocka, zatim krećemo skladati stihove o našem jadu i na kraju završavamo na kačkanju obleke za Zvončija.

Možda najneprirodnija stvar našeg nomadstva je svakodnevno razbijanje rutine. Koliko god se dobro snalazim u novim situacijama, iz dana u dan se borim stvoriti neku rutinu i ne uspijeva mi najbolje. Ujutro se teže ustati iz kreveta jer prvo moram izvesti manevar "naopaki skakavac" i prekoračiti preko Igora. Samo je pitanje dana kada ću nogom promašiti stepenicu i pojesti

kuhinjski element, a onda je nerijetko i hladno, a odjeća još hladnija. Igor s tim nema problema, on iz kreveta ne ustaje. Uz sav moj strogo planski karakter i solidnu motivaciju gotovo mi je nemoguće redovito se držati bilo kakvog plana treninga. Što zapravo i nije tako loše. Konačno nemam izbora nego moram proturječiti svom ekstremnom karakteru i baviti se svime umjereno. S druge strane, ove stalne promjene, otvaraju prostor za toliko pustolovina i zdravih aktivnosti sva-

100 milja Istre, čiji dio ekipe imamo čast biti svake godine, podsjetnik su nam na godišnjicu života u kamperu. Tko bi rekao da su već dvije prošle. Kad malo bolje razmislim, to znači da već dvije godine nadobudno vučemo viseće sjedalice i još ih niti jednom nismo koristili. Sad im je odzvonilo. A i trećem setu jastučnica i posteljine, koje Igor brižno slaže u kutiju s posteljinom kao da smo hotel. Mi, zapravo, nikada ni nismo kampirali onako kako to ljudi zamišljaju

ki dan. Šetnje, planinarenja, bicikliranje, penjanje, plivanje... nešto je uvijek dostupno. Moj je problem što kad se nečega primim želim to izgurati do nepotrebnog maksimuma. Igor recimo ni s time nema problema. On se svoje rutine drži bez ikakvih poteškoća i svaki dan smireno leži u krevetu.

Živimo nestvarno

Uglavnom spavamo dobro i rijetke su noći loše, ali kad su loše, onda su zaista loše. Strah od toga da će nam netko usred noći pokucati na vrata zvuči smiješno na prvu, ali poprima sasvim novi oblik kad si u nelagodnom polusnu. Meni je bitno da smo parkirani ravno, sigurno, da nikome ne smetamo, da imam gdje ići piškiti, da je čisto, da fino miriši, da smokve rastu u blizini i da teče izvorska voda tik pored. Igoru je bitno samo da smo parkirani. Postoje dani kad mi ženske nevolje zagorčaju život i želim živjeti pod toplim tušem, a onda mi moj mudrac iz stražnjeg ureda dovikne neka ne dramim, zagrijem vodu i odem se tuširati koliko god želim i trebam, a on će puniti vodu kad potrošim. WC ne koristimo često, ali smo zato postali majstori u kopanju rupa lopaticom srama. Zvonči već zna da kad je lopatica u igri i on ide u šetnju kao paravan za hod po čudnim lokacijama. No, hladni su dani polako iza nas i dolazi vrijeme kad navečer mogu čitati s rukama van popluna, a ujutro se puno lakše ustati iz kreveta. Dani kad bosa sa Zvončijem mogu šetati po toploj zemlji i uskočiti u more ili rijeku za dobro jutro. Dani kad jedva čekamo jutro da krenemo u novu pustolovinu i navečer umorni prepričavamo dojmове uz toplu večeru. Dani kad Igor izlazi iz svog ureda u praskozorje... već oko 9. Dani na koje znam da je ovo bila jedna od najboljih odluka u životu i da je ovo što živimo nestvarno.

kalendar	TRAVANJ	Jug na dva kotača	Terra Albona Primavera	5. Road race Medulin riviera	Srednjovjekovnim putevima
	Long walk day	27. travnja	28. travnja	1. svibnja	12. svibnja
	20. travnja	Fažana	Labin, Park skulptura	Medulin	Guran (Vodnjan)
	Labin, Labinski planinarski put	Rekreativna biciklistička vožnja	Dubrova	Atletska utrka	Organizirano pješaćenje u prirodi
	MTB proljetna Parenzana	Helter Skelter	SVIBANJ	Oleum olivarum bike	Jug na dva kotača
	22. travnja	27. travnja	5. svibnja	5. svibnja	18. svibnja
Vižinada	Rabac	Krasica (Buje)	Rekreativna MTB biciklijada	Vodnjan	
MTB rekreativna biciklijada	MTB utrka	Rekreativna MTB biciklijada	Plava Laguna triatlon 5150	Rekreativna biciklijada	
Popolana	Limes bike tour	Penjimo se zajedno	5. svibnja	Istria Wine & Walk	
26.-28. travnja	27. travnja	1. svibnja	Poreč	18. svibnja	
Rovinj, Gradsko središte	Vrsar	Rovinj, Zlatni rt	Lim Bay Challenge	Umag, Novigrad, Buje, Brtonigla	
Sportom s ulica i trgova do prirode i turizma	Rekreativna MTB biciklijada	Slobodno penjanje	10. svibanj	Run 4 teran	
Ocean Lava Parenzana	Ocean Lava Parenzana	Veli Jože	Vrsar	25. svibnja	
28. travnja	28. travnja	1. svibnja	Avanturistička & trekning utrka	Šišan	
Kanegra (Buje)	Triatlon i maraton utrke	Motovun		Sport i gastronomija	
Triatlon i maraton utrke		Urbana orijentacijska utrka			